

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ คือ ต้องการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ ระหว่างครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานคร กับครูภาษาไทยในเขตการศึกษา ๑๒ ดังนั้นเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งได้รับคืนมาตามลำดับชั้น และวิธีการดังกล่าวไว้ในบทที่ ๓ แล้ว ในบทนี้ จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความอธิบายต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	ครูภาษาไทยเขตกรุงเทพฯ		ครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๔	๑๔.๐๐	๑๔	๑๔.๑๔
หญิง	๘๖	๘๖.๐๐	๘๔	๘๔.๘๕
รวม	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	๙๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑ ปรากฏว่าครูภาษาไทยส่วนใหญ่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และในเขตการศึกษา ๑๒ เป็นหญิง คือมีจำนวนถึงร้อยละ ๘๖ และ ๘๔.๘๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ(ปี)	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ		ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน ๒๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
๒๑ - ๒๕	๒๐	๒๐.๐๐	๔๔	๔๕.๕๖
๒๖ - ๓๐	๒๘	๒๘.๐๐	๒๕	๒๕.๒๕
๓๑ - ๓๕	๑๖	๑๖.๐๐	๑๔	๑๔.๑๔
๓๖ - ๔๐	๑๓	๑๓.๐๐	๑๐	๑๐.๑๐
๔๑ - ๔๕	๖	๖.๐๐	๕	๕.๐๕
มากกว่า ๔๕	๑๗	๑๗.๐๐	๐	๐.๐๐
รวม	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	๙๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ ปรากฏว่า ครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ร้อยละ ๒๕.๐๐ มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี รองลงมาร้อยละ ๒๐.๐๐ และ ๑๗.๐๐ มีอายุระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ปี และมากกว่า ๔๕ ปี ตามลำดับ และที่น้อยที่สุดร้อยละ ๖.๐๐ มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๔๕ ปี ส่วนครูภาษาไทยในเขตการศึกษา ๑๒ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๕.๕๖ มีอายุระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ปี รองลงมาร้อยละ ๒๕.๒๕ และ ๑๔.๑๔ มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ และ ๓๑ - ๓๕ ปีตามลำดับ และที่น้อยที่สุดร้อยละ ๕.๐๕ มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๔๕ ปี

ตารางที่ ๓ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	ครุภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ		ครุภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง	๔๑	๔๑.๐๐	๔๑	๔๑.๔๑
- วิชาเอกภาษาไทย	๑๘	๔๓.๘๐	๓๒	๗๘.๐๕
- วิชาโทภาษาไทย	๖	๑๔.๖๓	๓	๗.๓๒
ปริญญาตรี	๔๕	๔๕.๐๐	๕๓	๕๓.๕๔
- วิชาเอกภาษาไทย	๓๕	๗๗.๗๗	๔๘	๙๐.๕๗
- วิชาโทภาษาไทย	๑๐	๒.๒๒	๕	๙.๕๕
ปริญญาโท	๐	๐.๐๐	๑	๑.๐๑
อื่น ๆ ได้แก่ พ.ม., ป.ป., ปริญญา ๕ ประโยค	๑๔	๑๔.๐๐	๕	๕.๐๕
รวม*	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	๙๙	๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ * หมายถึง รวมจากวุฒิ ไม่รวมวิชาสำคัญ

จากตารางที่ ๓ ปรากฏว่าครุภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๕.๐๐ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และส่วนใหญ่นักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นวิชาภาษาไทยเป็นวิชาสำคัญ คือ ศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นวิชาเอกร้อยละ ๗๗.๗๗ นักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นวิชาโทร้อยละ ๒.๒๒ รองลงมา สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรร้อยละ ๔๑.๐๐ ในจำนวนนี้ศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นวิชาเอก ร้อยละ ๔๓.๘๐ ศึกษาเป็นวิชาโทร้อยละ ๑๔.๖๓ ส่วนครุภาษาไทยในเขตการศึกษา ๑๒ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๓.๕๔ ก็สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ในจำนวนนี้ได้เลือกศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นวิชาเอกร้อยละ ๙๐.๕๗ และศึกษาเป็นวิชาโท ๙.๕๕ รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร เช่นเดียวกับกับครุภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๕.๐๕ ศึกษา

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกร้อยละ ๓๘.๐๕ ศึกษาเป็นวิชาโท ๓.๓๒ นอกจากนี้ในจำนวนครู
ภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒ มีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทร้อยละ ๑.๐๑ ค่าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ จำนวนผู้ชอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นครู

ระยะเวลา (ปี)	ครูภาษาไทยเขตกรุงเทพฯ		ครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๕	๓๘	๓๘.๐	๖๑	๖๑.๖๒
๖ - ๑๐	๒๐	๒๐.๐๐	๑๔	๑๔.๑๔
มากกว่า ๑๐	๔๒	๔๒.๐๐	๒๓	๒๓.๒๓
รวม	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	๙๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่าครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๒.๐๐ มีประสบการณ์ในการเป็นครูเป็นเวลามากกว่า ๑๐ ปี รองลงมา มีประสบการณ์ ๑ - ๕ ปี น้อยที่สุดประสบการณ์ ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๓๘.๐๐ และ ๒๐.๐๐ ตามลำดับ ส่วนครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การเป็นครู ๑ - ๕ ปี เป็นจำนวน ร้อยละ ๖๑.๖๒ รองลงมา ร้อยละ ๒๓.๒๓ มีประสบการณ์การเป็นครูมากกว่า ๑๐ ปี น้อยที่สุดมีประสบการณ์ ๖ - ๑๐ ปี เป็นจำนวนร้อยละ ๑๔.๑๔

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย

ระยะเวลา (ปี)	ครูภาษาไทยเขตกรุงเทพฯ & ครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๕	๕๕	๕๕.๐๐	๗๑	๗๑.๗๑
๖ - ๑๐	๒๐	๒๐.๐๐	๑๙	๑๙.๑๙
มากกว่า ๑๐ ปี	๒๕	๒๕.๐๐	๔	๔.๑๐
รวม	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	๙๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕ เห็นได้ว่าครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา ๑๒ ส่วนใหญ่ คือร้อยละ ๖๕.๐๐ และ ๗๑.๗๑ ตามลำดับ มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย ๑-๕ ปี รองลงมา มีประสบการณ์ ๖-๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐ และ ๑๙.๑๙ ตามลำดับ ที่น้อยที่สุดคือร้อยละ ๒๕.๐๐ และ ๔.๑๐ ปีประสบการณ์มากกว่า ๑๐ ปี

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรือ อบรม

การเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรม	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ		ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย				
เคย	๓๗	๗๗.๐๐	๔๕	๕๕.๕๖
ไม่เคย	๒๓	๒๓.๐๐	๔๔	๕๔.๔๔
๒. เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา				
ตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑				
เคย	๗๒	๗๒.๐๐	๔๗	๕๗.๕๗
ไม่เคย	๒๘	๒๘.๐๐	๕๒	๕๒.๕๓

จากตารางที่ ๖ จะเห็นได้ว่า ครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตการศึกษา ๑๒ ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๐๐ และ ๕๕.๕๖ ตามลำดับ ส่วนการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ นั้น ครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมร้อยละ ๗๒.๐๐ แต่ครูภาษาไทยในเขตการศึกษา ๑๒ ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมรับการอบรมเรื่องนี้ คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๕๓

ตารางที่ ๗ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคาบที่ต้องสอน ในแต่ละสัปดาห์

คาบ / สัปดาห์	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ		ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๕ คาบ	๒	๒.๐๐	๑	๑.๐๑
๖ - ๑๐ คาบ	๓	๓.๐๐	๑	๑.๐๑
๑๑ - ๑๕ คาบ	๑๕	๑๕.๐๐	๘	๘.๐๘
๑๖ - ๒๐ คาบ	๖๘	๖๘.๐๐	๖๗	๖๗.๖๘
๒๑ - ๒๕ คาบ	๑๐	๑๐.๐๐	๑๕	๑๕.๑๕
๒๕ คาบขึ้นไป	๑	๑.๐๐	๓	๓.๑๐
รวม	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๗ เห็นได้ว่า ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ทั้งใน เขตกรุงเทพมหานครและ เขตการศึกษา ๑๒ จะสอนอยู่ในระหว่าง ๑๖ - ๒๐ คาบต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๐๐ และ ๖๗.๖๘ ตามลำดับ รองลงมาสำหรับครูภาษาไทย เขตกรุงเทพมหานครซึ่งสอนอยู่ในระหว่าง ๑๑ - ๑๕ คาบต่อสัปดาห์ มีอยู่ร้อยละ ๑๕.๐๐ และสำหรับเขตการศึกษา ๑๒ จำนวนครูภาษาไทยที่สอนเป็นลำดับรองลงมา ร้อยละ ๑๕.๑๕ สอนระหว่าง ๒๑ - ๒๕ คาบต่อสัปดาห์

ตารางที่ ๘ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามที่ตั้งสอนวิชาภาษาไทย

คาบ / สัปดาห์	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพ		ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๕ คาบ	๑๒	๑๒.๐๐	๔	๔.๐๔
๖ - ๑๐ คาบ	๗	๗.๐๐	๗	๗.๐๗
๑๑ - ๑๕ คาบ	๑๓	๑๓.๐๐	๗	๗.๐๗
๑๖ - ๒๐ คาบ	๖๓	๖๓.๐๐	๗๓	๗๓.๗๔
๒๑ - ๒๕ คาบ	๕	๕.๐๐	๘	๘.๐๘
มากกว่า ๒๕ คาบ	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
รวม	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๘ ปรากฏว่า ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ทั้งเขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา ๑๒ ร้อยละ ๖๓.๐๐ และ ๗๓.๗๔ ตามลำดับ สอนเฉพาะวิชาภาษาไทย ประมาณ ๑๖ - ๒๐ คาบต่อสัปดาห์ รองลงมาสำหรับครูภาษาไทย เขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๑๓.๐๐ สอนระหว่าง ๑๑ - ๑๕ คาบต่อสัปดาห์ ส่วนครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒ ร้อยละ ๘.๐๘ สอน ๒๑ - ๒๕ คาบต่อสัปดาห์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ เหตุผลของการเป็นครูสอนวิชาภาษาไทย

เหตุผล	ครูภาษาไทยเขตกรุงเทพมหานคร		ครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศิษย์เก่าเข้ามาโดยตรง	๖๔	๖๔.๐๐	๘๒	๘๒.๘๓
ถอนตัวคราวเนื่องจากครูไม่พอ	๑๐	๑๐.๐๐	๓	๓.๐๓
ญาติและสมัครใจที่จะสอน	๔๔	๔๔.๐๐	๓๓	๓๓.๓๓
มีทัศนคติสอนวิชาอื่น	๑๐	๑๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ใน ๆ ไลน์ก็ได้ รับมอบหมาย, สอบ				
บรรจุตำแหน่งครูสอนภาษาไทย	๑	๑.๐๐	๒	๒.๐๒

จากตารางที่ ๔ นี้ จะเห็นได้ว่าเหตุผลในการสอนวิชาภาษาไทยของครูส่วนใหญ่
ทั้งสองเขตคือ เพราะศิษย์วิชาภาษาไทยมาโดยตรง คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐๐ ในเขตกรุงเทพฯ
และร้อยละ ๘๒.๘๓ ในเขตการศึกษา ๑๒ เหตุผลรองลงมาคือ เพราะสนใจที่จะสอน คิด
เป็นร้อยละ ๔๔.๐๐ และ ๓๓.๓๓ สำหรับครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพฯ และเขตการศึกษา ๑๒
ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ หน้าที่พิเศษของผู้ตอบแบบสอบถาม

หน้าที่พิเศษ	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ		ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ผู้ช่วยผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่	๑	๑.๐๐	๐	๐.๐๐
หัวหน้าหมวดวิชา	๒	๒.๐๐	๔	๔.๐๔
ครูประจำชั้นหรือที่ปรึกษาของนักเรียน	๗๖	๗๖.๐๐	๗๘	๗๘.๗๘
งานแนะแนว	๐	๐.๐๐	๔	๔.๐๔
งานทะเบียน	๒	๒.๐๐	๔	๔.๐๔
งานวัดผล	๐	๐.๐๐	๖	๖.๐๖
งานห้องสมุด	๒	๒.๐๐	๒	๒.๐๒
อื่น ๆ ได้แก่ พยาบาล, งานการเงิน, งานกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ, งานสหกรณ์, งานพัสดุ	๑๒	๑๒.๐๐	๑๔	๑๔.๑๔

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่านอกจากหน้าที่ทางด้านการสอนแล้ว ส่วนใหญ่ครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๗๖.๐๐ และครูภาษาไทยในเขตการศึกษา ๑๒ ร้อยละ ๗๘.๗๘ ยังมีหน้าที่พิเศษเป็นครูประจำชั้นหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนด้วย

ตารางที่ ๑๑ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพฯและในเขตการศึกษา ๑๒ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทยในเขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
ใช้ภาษาชัดเจน	๒.๗๘	.๔๔	มาก	๒.๕๓	.๕๒	น้อย	๓.๕๗ ^{**}
เข้าใจง่าย	๒.๖๗	.๕๓	มาก	๒.๕๔	.๕๔	น้อย	๑.๕๐
สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไป	๒.๗๘	.๔๕	มาก	๒.๗๘	.๔๓	มาก	๐
เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและความต้องการของสังคม	๒.๗๗	.๔๕	มาก	๒.๖๖	.๖๑	มาก	๑.๓๗
ช่วยอำนวยความสะดวกในการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	๒.๗๘	.๕๔	มาก	๒.๕๖	.๕๔	มาก	-๒.๑๒ ^{**}
ช่วยอำนวยความสะดวกในการเลือกเนื้อหาสำหรับจัดการเรียนการสอน	๒.๗๒	.๖๕	มาก	๒.๖๘	.๕๓	มาก	๐.๕๐
ช่วยอำนวยความสะดวกในการเลือกวิธีสอน	๒.๖๑	.๕๘	มาก	๒.๕๔	.๕๓	มาก	๐.๒๕
ช่วยอำนวยความสะดวกในการเลือกและจัดกิจกรรม	๒.๗๓	.๕๓	มาก	๒.๖๑	.๖๐	มาก	๑.๕๐

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพฯและในเขตการศึกษา ๑๒ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย
ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	ครูภาษาไทยเขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
ช่วยอำนวยความสะดวกในการเลือกและจัดสื่อการสอน	๒.๕๔	.๕๔	มาก	๒.๔๘	.๖๐	น้อย	๑.๓๗
ช่วยอำนวยความสะดวกในการวัดและประเมินผล	๒.๖๗	.๔๕	มาก	๒.๗๓	.๕๘	มาก	-๑.๗๕

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๑๑ ปรากฏว่าครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานคร เห็นด้วยในระดับมากกว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย
ในห้าข้อชัดเจน เข้าใจง่าย มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ เหมาะกับสภาพความ
เป็นจริงและความต้องการของสังคม ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้สอนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การ
เลือกเนื้อหา การเลือกวิธีสอน การเลือกและจัดกิจกรรม การเลือกและจัดสื่อการสอน หรือการวัดและประเมินผล ในขณะที่ครูภาษาไทย

ในเขตการศึกษา ๑๒ ก็เห็นด้วยในระดับมากเช่นกันว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของสังคม และช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้สอนในการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม, การเลือกเนื้อหา, วิธีสอน, จัดกิจกรรม ตลอดจนการวัดและประเมินผล แต่ครูภาษาไทยในเขตการศึกษา ๑๒ เห็นด้วยในระดับน้อยว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทยใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย และช่วยอำนวยความสะดวกในการเลือกและจัดสื่อการสอน อย่างไรก็ตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ของครูภาษาไทยสองเขตนี้ไม่แตกต่างกัน นอกจากความคิดเห็นที่ว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทยใช้ภาษาชัดเจน และช่วยอำนวยความสะดวกในการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ ตามลำดับ

คุรุญวิทยทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพฯและในเขตการศึกษา ๑๒ ที่มีต่อความสามารถของนักเรียนที่จะ
บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย	ครูภาษาไทยเขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
๑. เล็งเห็นความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารของประชาชาติ และเป็นปัจจัยที่ช่วยพัฒนาความสามัคคีของประชาชาติ	๒.๕๕	.๖๔	น้อย	๒.๕๕	.๗๐	น้อย	๑.๑๑
๒. เข้าใจว่าการใช้ภาษาได้ดี เป็นการช่วยให้เกิดความร่วมมือของคนในชาติ นำมาซึ่งความสามัคคีกัน และทำให้สามารถประกอบกิจการต่าง ๆ ได้โดยมีประสิทธิภาพ	๒.๖๙	.๕๘	มาก	๒.๖๗	.๖๓	มาก	๐.๒๕
๓. ใช้ภาษาไทยได้โดยรู้ที่เฉพาะที่ควรตามวัยและศักยภาพ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิชาต่าง ๆ และในการดำเนินชีวิต	๒.๗๗	.๕๕	มาก	๒.๖๕	.๕๗	มาก	๑.๕๐
๔. มีความใคร่รู้ ใคร่เรียนพอใจที่จะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านและการฟัง	๒.๖๑	.๖๑	มาก	๒.๕๔	.๖๗	น้อย	๑.๓๓

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา ๑๒ ที่มีต่อความสามารถของนักเรียนที่จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย	ครูภาษาไทยเขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
๔. คิดค้นปัญหาที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้ฟัง ได้อ่านโดยใช้ วิจารณ์ถ้อย คือพยายามขบปัญหาเหล่านั้น เมื่อเกิดปัญหามี ความคิดแจ่มแจ้งขึ้น เป็นลำดับและนำมาผลจากการคิดค้นที่ถูกต้อง ไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต	๒.๔๖	.๔๔	น้อย	๒.๓๖	.๖๔	น้อย	๑.๑๑
๖. สามารถพิจารณาหนังสือ งานเขียน งานประพันธ์ที่ได้อ่าน ให้แลเห็นทั้งส่วนดีและส่วนบกพร่อง	๒.๔๔	.๖๔	น้อย	๒.๓๓	.๖๕	น้อย	๑.๗๘
๗. เห็นคุณค่าของวรรณคดี และเห็นความสำคัญของงานประพันธ์ กับการใช้ภาษาโดยมีรสนิยมว่าเป็นสิ่งสำคัญในวัฒนธรรม ของชาติ	๒.๖๔	.๖๖	มาก	๒.๔๔	.๖๘	น้อย	๒.๒๒ *

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕

จากตารางที่ ๑๒ ปรากฏว่าครูภาษาไทย เขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา ๑๒ มีความเห็นสอดคล้องกันว่านักเรียนจะสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่อไปนี้ได้ในระดับมาก คือ เข้าใจว่าการใช้ภาษาได้ดี เป็นการช่วยให้เกิดความร่วมมือของคนในชาติ และสามารถใช้ภาษาไทยได้โดยรู้ที่เหมาะสมที่ควรตามวัย และศักยภาพ และเห็นว่านักเรียนสามารถบรรลุ ตามจุดมุ่งหมายต่อไปนี้ได้ในระดับน้อยคือ เล็งเห็นความสำคัญของภาษาไทยฯ คิดค้นปัญหาที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้ฟังได้อ่านโดยใช้วิจารณญาณ สามารถพิจารณาหนังสือ งานเขียน งานประพันธ์ที่ได้อ่านฯ สำหรับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่ว่า ให้มีความใคร่รู้ ใคร่เรียนฯ และเห็นคุณค่าของวรรณคดี เห็นความสำคัญของงานประพันธ์ฯ นั้น ครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานครมีความเห็นว่านักเรียนสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายดังกล่าวได้ในระดับมาก แต่ครูภาษาไทยในเขตการศึกษา ๑๒ เห็นว่านักเรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวได้ในระดับน้อย อย่างไรก็ตามความคิดเห็นของครูภาษาไทยสองเขตเกี่ยวกับเรื่องนี้ไม่แตกต่างกัน นอกจากความคิดเห็นที่ว่านักเรียนจะสามารถเห็นคุณค่าของวรรณคดี และเห็นความสำคัญของงานประพันธ์ฯ ซึ่งครูภาษาไทยสองเขตมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อ เรื่อง เนื้อหาของหลักสูตรฯ

เนื้อหาของหลักสูตร	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
- สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย	๒.๘๕	.๔๓	มาก	๒.๖๘	.๕๔	มาก	๒.๒๘ *
- น่าสนใจและฝึกหัดได้	๒.๗๘	.๕๑	มาก	๒.๖๓	.๕๖	มาก	๒.๑๔ *
- ปริมาณของ เนื้อหาวิชาบังคับเหมาะสม	๒.๖๘	.๕๐	มาก	๒.๖๖	.๖๕	มาก	๐.๓๗
- ปริมาณของ เนื้อหาวิชาเลือกเหมาะสม	๒.๖๔	.๕๔	มาก	๒.๕๔	.๖๕	น้อย	๑.๒๕
- มีความยากง่ายพอเหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน	๒.๘๑	.๕๘	มาก	๒.๕๗	.๖๕	มาก	๓.๗๘ **
- ช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามหรือพัฒนาการของผู้เรียน	๒.๘๗	.๕๖	มาก	๒.๗๐	.๕๕	มาก	๒.๒๘ *
- สนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน	๒.๗๔	.๕๖	มาก	๒.๕๕	.๕๗	น้อย	๒.๗๑ **
- สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสังคม	๒.๖๓	.๕๔	มาก	๒.๖๒	.๖๒	มาก	๐.๑๑

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อใจ .๐๕

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่น .๐๑

จากตารางที่ ๑๓ ปรากฏผลว่า ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา ๑๒ เห็นด้วยในระดับมากกว่า เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทยมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร น่าสนใจ และยืดหยุ่นได้ มีปริมาณวิชาบังคับเหมาะสม ความยากง่ายพอเหมาะ กับระดับชั้นของผู้เรียน ช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามหรือพัฒนาการของผู้เรียน และมีความสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสังคม นอกจากนั้นแล้วครูภาษาไทย เขตกรุงเทพมหานครยังเห็นด้วยในระดับมากกว่า เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทยมีปริมาณวิชาเลือกเหมาะสม และสามารถสนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียนได้ ในขณะที่ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒ เห็นด้วยในระดับน้อย อย่างไรก็ตามความคิดเห็นของครูภาษาไทยทั้งสองเขต เกี่ยวกับเรื่อง เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งได้แก่ ความคิดเห็นที่ว่า เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทยมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร น่าสนใจและยืดหยุ่น ความยากง่ายพอเหมาะ ช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามหรือพัฒนาการของผู้เรียน และสนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช ๒๕๒๑

โครงสร้างของหลักสูตร	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทย เขการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ	๓.๖๕	.๕๔	มากที่สุด	๓.๗๕	.๕๒	มากที่สุด	+๑.๕๓
วิชาภาษาไทยบังคับมี ๑๒ หน่วยการเรียนรู้	๓.๑๕	.๕๗	มาก	๓.๑๗	.๗๑	มาก	-๑.๒๒
วิชาภาษาไทยเลือกมี ๖ หน่วยการเรียนรู้	๓.๐๕	.๖๐	มาก	๓.๐๕	.๗๔	มาก	๐

จากตารางที่ ๑๔ ปรากฏว่าความคิดเห็นของครูภาษาไทยทั้งสองเขตที่มีต่อเรื่องโครงสร้างของหลักสูตรฯ ไม่แตกต่างกัน ดังจะเห็นได้ว่าครูภาษาไทยสองเขตเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับจำนวนหน่วยการเรียนรู้ของรายวิชาภาษาไทยทั้งวิชาบังคับ และวิชาเลือก และเห็นด้วยมากที่สุดกับการกำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ตามหลักสูตรฯ และประมวลการสอนวิชาภาษาไทย

ความคิดเห็น	ภาษาไทยเขตกรุงเทพฯ			ภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
แบบเรียนมีความยากง่ายพอเหมาะ	๒.๘๔	.๔๓	มาก	๒.๖๒	.๖๓	มาก	๒.๘๗ **
แบบเรียนช่วยให้การจัดการเรียนการสอนสะดวก	๒.๘๑	.๕๔	มาก	๒.๕๔	.๖๖	มาก	๒.๕๔ *
เนื้อหาของแบบเรียนทันสมัย ถูกต้อง และน่าสนใจ	๒.๗๘	.๕๖	มาก	๒.๖๕	.๖๗	มาก	๑.๕๔
เนื้อหาแบบเรียน มีสัดส่วน เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	๒.๗๘	.๕๕	มาก	๒.๖๑	.๖๔	มาก	๑.๕๔
ผู้สอนมีประสบการณ์ใน เนื้อหาของแบบเรียน	๒.๗๕	.๕๕	มาก	๒.๖๕	.๕๖	มาก	๑.๒๕

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นว่าครูภาษาไทยเขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา ๑๒ เห็นด้วยในระดับมากกว่า แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยมีความยากง่ายพอเหมาะ ช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนมีประสบการณ์ในเนื้อหาของแบบเรียน ซึ่งทันสมัย ถูกต้อง น่าสนใจ และมีสัดส่วนเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ อย่างไรก็ตามความคิดเห็นของครูภาษาไทยทั้งสองเขตที่มีต่อแบบเรียนวิชาภาษาไทย ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน นอกจากความเห็นที่ว่าแบบเรียนมีความยากง่ายพอเหมาะ และช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ ตามลำดับ

คุนยัวิทยทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการเรียนการสอน

ความคิดเห็น	ครุภาษาไทย เขตกรุงเทพ			ครุภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๖			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
- เวลาที่ใช้ในการเตรียมการสอน	๒.๗๔	.๕๖	มาก	๒.๘๐	.๔๘	มาก	๐.๖๐.๘๖
- การสอนโดยใช้วิธียึดทักษะทั้งสี่ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	๓.๒๑	.๕๓	มาก	๓.๒๑	.๕๒	มาก	๐
- การสอนโดยให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน	๓.๑๑	.๕๖	มาก	๓.๐๗	.๕๕	มาก	๐.๕๐
- การสอนโดยใช้วิธีสัมพันธ์เข้ากับวิชาอื่น ๆ	๒.๘๔	.๕๖	มาก	๒.๗๗	.๖๐	มาก	๐.๘๗
- การสอนโดยใช้กิจกรรม	๒.๗๓	.๕๘	มาก	๒.๖๗	.๕๗	มาก	๐.๗๕
- การสอนโดยใช้สื่อการสอน	๒.๕๒	.๕๗	น้อย	๒.๓๔	.๕๔	น้อย	๐.๘๗

จากตารางที่ ๑๖ จะเห็นว่า ตามความคิดเห็นซึ่งสอดคล้องกัน ครุภาษาไทย เขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา ๑๖ ใช้เวลาเตรียมการสอนในระดับมาก และวิธีสอนภาษาไทยที่ครุภาษาไทยทั้งสองเขตใช้มาก คือ การสอนโดยทักษะทั้งสี่ สอนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน สอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น และสอนโดยใช้กิจกรรม วิธีที่ครุภาษาไทยทั้งสองเขตใช้ในระบ้น้อย คือการสอนโดยใช้สื่อการสอน

ตารางที่ ๑๗ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
- การอธิบาย	๓.๐๔	.๕๘	มาก	๓.๒๔	.๕๔	มาก	-๑.๘๗
- การซักถาม	๓.๑๖	.๕๒	มาก	๓.๒๒	.๖๖	มาก	-๐.๗๕
- การบรรยาย	๒.๖๐	.๗๑	มาก	๒.๗๔	.๗๑	มาก	-๑.๕๐
- การค้นคว้าและทำรายงาน	๒.๖๐	.๖๐	มาก	๒.๖๒	.๕๘	มาก	-๐.๒๕
- การอภิปราย	๒.๕๒	.๖๒	น้อย	๒.๕๓	.๖๗	น้อย	๐
- การประกวดหรือการแข่งขัน	๒.๓๒	.๖๘	น้อย	๒.๕๑	.๗๒	น้อย	-๑.๕๐
- การแสดงละครหรือบทบาทสมมติ	๒.๑๓	.๗๐	น้อย	๒.๑๐	.๗๗	น้อย	๐.๓๐
- นิตรรศการ	๑.๙๔	.๗๕	น้อย	๑.๗๔	.๗๓	น้อย	๒.๑๐
- การโต้วาที	๑.๘๐	.๕๕	น้อย	๑.๗๔	.๖๕	น้อย	๐.๗๕
- หัตถศึกษา	๑.๕๖	.๕๒	น้อยที่สุด	๑.๒๕	.๕๘	น้อยที่สุด	๒.๕๓*
- การบรรยายโดยวิทยากร	๑.๓๒	.๕๖	น้อยที่สุด	๑.๓๒	.๕๑	น้อยที่สุด	-๐.๑๔

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕

จากตารางที่ ๑๗ ปรากฏผลว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนของครูภาษาไทยสองเขต ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ดังจะเห็นว่ากิจกรรมที่ครูภาษาไทยสองเขตใช้ในระดับมากได้แก่ การอธิบาย การซักถาม การบรรยาย และการให้ผู้เรียนค้นคว้าทำรายงาน กิจกรรมที่ครูภาษาไทยสองเขตใช้ในระดัมน้อย ได้แก่ การอภิปราย การประกวดหรือการแข่งขัน การแสดงละครหรือบทบาทสมมุติ การจัดนิทรรศการ และการโต้วาที สำหรับทัศนศึกษา และการบรรยายโดยวิทยากรเป็นกิจกรรมที่ครูภาษาไทยสองเขตใช้น้อยที่สุด อย่างไรก็ตามความคิดเห็นของครูภาษาไทย เขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา ๑๒ เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมทัศนศึกษาและนิทรรศการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เอกสารต่าง ๆ ประกอบการสอนภาษาไทย

เอกสารประกอบการสอน	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
- หลักสูตร	๒.๘๗	.๖๓	มาก	๒.๖๑	.๗๔	มาก	๒.๖๐ **
- คู่มือหลักสูตร	๒.๔๒	.๖๗	มาก	๒.๘๔	.๖๔	มาก	๐.๘๐
- ประมวลการสอน	๒.๗๔	.๗๐	มาก	๒.๕๗	.๗๑	มาก	๑.๗๐
- โครงการสอน	๓.๐๔	.๕๕	มาก	๒.๘๔	.๗๔	มาก	๑.๖๗
- แบบเรียน	๓.๓๒	.๕๖	มาก	๓.๓๔	.๕๗	มากม	-๐.๘๗
- หนังสืออ่านประกอบ	๒.๘๔	.๖๖	มาก	๒.๘๔	.๕๗	มาก	๐
- หนังสือคู่มือต่าง ๆ สำหรับครูภาษาไทย	๒.๔๓	.๖๗	มาก	๓.๐๒	.๕๗	มาก	-๑.๐๐
- แบบฝึกหัดที่เอื้ออำนวยทำขึ้น	๒.๓๔	.๖๔	น้อย	๒.๔๗	.๘๐	น้อย	-๑.๓๐
- หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร	๒.๓๔	.๖๔	น้อย	๒.๓๔	.๗๒	น้อย	๐
- คู่มือการจัดและประเมินผลการเรียน	๒.๕๑	.๖๒	น้อย	๒.๓๒	.๖๔	น้อย	๒.๑๑ *
- ศูนย์การเรียน	๑.๕๐	.๘๑	น้อย	๑.๕๔	.๖๔	น้อย	๓.๑๐ **
- บทเรียนแบบโปรแกรม	๑.๖๔	.๗๔	น้อย	๑.๕๔	.๖๖	น้อย	๑.๐๐

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตารางที่ ๑๕ ปรากฏว่าเอกสารซึ่งครูภาษาไทยสองเขตใช้ประกอบการสอน
ในระดับมาก คือ หลักสูตร คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน แบบเรียน
หนังสืออ่านประกอบ และหนังสือคู่มือต่าง ๆ เอกสารที่ใช้ในระดับน้อย คือ แบบฝึกหัด
หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียน ศูนย์การเรียน
และบทเรียนแบบโปรแกรม อย่างไรก็ตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ในเรื่องนี้ของครูภาษาไทย
สองเขตไม่แตกต่างกัน นอกจากความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร คู่มือการวัดและประ
เมินผลการเรียนและศูนย์การเรียน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ

ประเภทของสื่อการสอน	ครูภาษาไทยเขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๖			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
- บัตรคำ, แผ่นประโยค	๒.๑๑	.๗๐	น้อย	๑.๔๗	.๘๐	น้อย	๑.๒๗
- แผนที่, แผนภูมิ, รูปภาพ	๒.๔๓	.๗๐	น้อย	๒.๔๑	.๘๔	น้อย	๐.๑๘
- หุ่นจำลอง, ของจริง	๑.๔๗	.๖๒	น้อย	๒.๐๒	.๗๑	น้อย	๐.๕๕
- ป้ายนิเทศ, กระดาษแข็ง	๑.๙๖	.๗๐	น้อย	๑.๕๔	.๗๘	น้อย	๐.๒๐
- แผ่นเสียง, เครื่องบันทึกเสียง	๒.๓๐	.๘๔	น้อย	๒.๖๔	.๘๗	มาก	-๒.๘๓**
- ภาพนิ่ง, ภาพยนต์	๑.๖๕	.๖๗	น้อย	๑.๖๘	.๖๘	น้อย	-๐.๓๓
- ห้องสมุด	๒.๖๐	.๗๓	มาก	๒.๘๕	.๗๖	มาก	-๒.๕๐*
- ห้องปฏิบัติการทางภาษา	๑.๔๓	.๕๔	น้อยที่สุด	๑.๒๓	.๕๔	น้อยที่สุด	๒.๕๐*

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตารางที่ ๑๔ ปรากฏว่า ส่วนใหญ่แล้วครูภาษาไทยทั้งสองเขตใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ในระดับน้อย โดยเฉพาะ ห้องปฏิบัติการทางภาษาเป็นสื่อการสอนที่ใช้ในระดับน้อยที่สุด ส่วนสื่อการสอนที่ครูภาษาไทยทั้งสองเขตใช้มาก คือ ห้องสมุด นอกจากนั้นแล้วยังมี แผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง เป็นสื่อการสอนอีกประเภทหนึ่งซึ่งครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒ ใช้ในระดับมาก จะเห็นว่า ความคิดเห็นของครูภาษาไทยเขตกรุงเทพมหานคร และเขตการศึกษา ๑๒ เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนไม่ค่อยแตกต่างกัน นอกจากการใช้แผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง ห้องสมุด และห้องปฏิบัติการทางภาษาเท่านั้น ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสิ่งปฏิบัติร่วมกัน ในหมู่ครูภาษาไทย

สิ่งปฏิบัติ	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
- ประชุมปรึกษาหารือ	๒.๘๑	.๘๑	มาก	๒.๗๘	.๘๖	มาก	๐.๒๕
- จัดกิจกรรมภาษาไทย	๒.๕๗	.๕๐	มาก	๒.๕๗	.๗๓	มาก	๐
- จัดทำวัสดุอุปกรณ์ประกอบ	๒.๓๐	.๗๐	น้อย	๒.๑๕	.๗๐	น้อย	๑.๕๐
- จัดทำเอกสารเพิ่มเติม เนื้อหาที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน	๒.๓๕	.๗๕	น้อย	๒.๐๗	.๗๘	น้อย	๒.๕๕*

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕

จากตารางที่ ๒๐ ซึ่งเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือปฏิบัติการในหมู่ครูภาษาไทย ปรากฏผลว่า สิ่งทีครูภาษาไทยทั้งสองเขต ปฏิบัติร่วมกันในระดับมาก คือการประชุมปรึกษาหารือ และจัดกิจกรรมภาษาไทย สำหรับสิ่งที่ครูร่วมกันปฏิบัติ น้อย คือ การจัดทำวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน และการจัดทำเอกสารเพิ่มเติม เนื้อหาที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอนซึ่งในเรื่องนี้ ครูภาษาไทยสองเขต มีความเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทย

การวัดและประเมินผล	ครูภาษาไทยเขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
ความรู้ความเข้าใจในวิธีการ	๒.๖๓	.๕๒	มาก	๒.๕๔	.๕๕	มาก	๐.๕๗
สิ่งที่คำนึงถึงในการทดสอบได้แก่							
ก. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	๒.๘๘	.๕๕	มาก	๒.๘๓	.๕๕	มาก	๐.๗๑
ข. จุดมุ่งหมายของรายวิชา	๓.๐๑	.๕๒	มาก	๒.๙๖	.๕๑	มาก	๐.๗๑
ค. จุดมุ่งหมายของบทเรียน	๓.๐๖	.๕๖	มาก	๓.๐๕	.๕๖	มาก	๐.๑๔
ง. เนื้อหาที่สอน	๓.๑๓	.๕๒	มาก	๓.๒๒	.๕๘	มาก	-๑.๒๘
วิธีการที่ใช้			มาก				
ก. สังเกต	๒.๔๘	.๖๔	มาก	๒.๔๗	.๖๖	มาก	๐.๑๑
ข. ให้ทำแบบฝึกหัด	๓.๒๒	.๕๒	มาก	๓.๒๘	.๕๕	มาก	-๐.๘๖
ค. ให้ค้นคว้าทำรายงาน	๒.๗๙	.๖๕	มาก	๒.๖๓	.๖๑	มาก	๑.๗๘
ง. ทดสอบย่อยเป็นระยะ	๓.๒๓	.๕๙	มาก	๓.๒๔	.๕๕	มาก	-๐.๘๖
จ. ทดสอบกลางภาค	๒.๗๗	.๕๖	มาก	๒.๘๑	.๖๐	มาก	-๐.๕๑
ฉ. ทดสอบปลายภาค	๒.๗๘	.๖๑	มาก	๒.๘๒	.๖๘	มาก	๐.๕๐

ตารางที่ ๒๑ (ต่อ) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทย

การวัดและประเมินผล	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒			Σ
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
ช. พิจารณาจากความสนใจแลการเข้าเรียนสม่ำเสมอ	๓.๐๖	.๕๔	มาก	๓.๑๒	.๕๔	มาก	-๐.๗๕
จุดประสงค์ที่ต้องการคือ							
ก. เพื่อปรับปรุงผลการเรียนการสอน	๓.๒๔	.๕๔	มาก	๓.๓๖	.๕๒	มาก	-๑.๕๐
ข. เพื่อตัดสินผลการเรียน	๒.๕๕	.๖๑	มาก	๓.๐๐	.๖๔	มาก	-๐.๕๕
แบบของข้อสอบที่ใช้							
ก. ปรนัย	๓.๓๑	.๕๘	มาก	๓.๒๖	.๖๑	มาก	๐.๖๒
ข. อัตนัย	๒.๕๕	.๗๑	มาก	๒.๖๓	.๖๐	มาก	-๒.๐๐
ค. อัตนัยและปรนัยปนกัน	๒.๕๒	.๗๕	มาก	๒.๕๗	.๖๕	มาก	-๐.๕๐

จากตารางที่ ๒๑ ปรากฏผลว่า ครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพฯ และเขตการศึกษา ๑๒ มีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทยทุกเรื่อง ในระดับมากไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดและประเมินผลตามหลักสุตรา สิ่งที่สำคัญในการทดสอบจุดประสงค์ วิธีการ และแบบของข้อสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

ตารางที่ ๒๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตร

ปัญหาการใช้หลักสูตร	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
- ความรู้ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฯ	๒.๔๐	.๕๔	น้อย	๒.๕๑	.๖๑	น้อย	-๑.๓๗
- ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรฯ	๒.๔๓	.๕๔	น้อย	๒.๔๔	.๖๒	น้อย	-๐.๖๒
- การนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน	๒.๔๗	.๕๕	น้อย	๒.๕๔	.๖๒	น้อย	-๐.๑๒
- การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	๒.๓๕	.๖๔	น้อย	๒.๒๖	.๓๖	น้อย	๐.๕๐
- ความรู้ความเข้าใจในกลวิธีการสอนภาษาไทยที่ดีและเหมาะสม	๒.๔๔	.๖๕	น้อย	๒.๓๕	.๗๔	น้อย	๐.๕๐
- ความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดและประเมินผล	๒.๓๕	.๖๒	น้อย	๒.๓๑	.๗๑	น้อย	๐.๕๔
- เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรฯ ไม่พอเพียง							
ก. หลักสูตรฯ	๒.๕๕	.๓๖	น้อย	๒.๕๐	.๕๑	น้อย	๐.๓๖
ข. คู่มือหลักสูตร	๒.๕๔	.๗๐	น้อย	๒.๓๗	.๕๐	น้อย	๐.๐๕
ค. คู่มือครู	๒.๒๕	.๖๕	น้อย	๒.๕๑	.๗๔	น้อย	-๑.๓๐
ง. แบบเรียน	๒.๒๕	.๗๖	น้อย	๒.๓๗	.๕๕	น้อย	-๐.๗๓
จ. หนังสืออ่านประกอบ	๒.๓๖	.๗๕	น้อย	๒.๓๕	.๕๕	น้อย	๐.๒๗
ฉ. ประมวลการสอน	๒.๓๗	.๖๕	น้อย	๒.๒๗	.๗๑	น้อย	๐.๖๐

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตร

ปัญหาในการใช้หลักสูตร	ครุภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ			ครุภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
ข. คู่มือการวัดและประเมินผล	๒.๒๖	.๗๔	น้อย	๒.๒๔	.๗๔	น้อย	๐.๒๗
- ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๒.๔๓	.๖๕	น้อย	๒.๓๘	.๗๓	น้อย	๐.๕๐
- ปัญหาการใช้สื่อการสอน	๒.๔๒	.๖๔	น้อย	๒.๓๒	.๘๑	น้อย	๐.๙๑

จากตารางที่ ๒๒ ปรากฏผลว่าโดยเฉลี่ยแล้วครุภาษาไทยทั้ง เขตกรุงเทพมหานครและ เขตการศึกษา ๑๒ มีปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ ในระดับน้อยและไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการและข้อเสนอแนะในเรื่องของหลักสูตร

ความต้องการและข้อเสนอแนะ	ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพฯ			ครูภาษาไทย เขตการศึกษา ๑๒			Z
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
ความต้องการมีส่วนร่วมในการร่างและปรับปรุงหลักสูตร ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ เรื่องที่ควรปรับปรุงในหลักสูตร วิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑	๒.๓๒	.๗๗	น้อย	๒.๔๘	.๘๔	น้อย	-๑.๔๕
๑. จุดมุ่งหมาย	๒.๔๗	.๗๗	น้อย	๒.๖๕	.๗๔	มาก	-๑.๖๕
๒. เนื้อหา	๒.๖๗	.๗๓	มาก	๒.๘๕	.๗๒	มาก	-๑.๘๐
๓. จำนวนคาบของรายวิชาต่าง ๆ	๒.๔๕	.๗๔	น้อย	๒.๓๘	.๘๑	น้อย	๓.๖๕
๔. ส่วนานภาษาที่ใช้	๒.๖๖	.๗๔	มาก	๒.๕๑	.๗๐	น้อย	๑.๕๐

จากตารางที่ ๒๓ ปรากฏผลว่า ครูภาษาไทย เขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษาที่ ๑๒ มีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการร่างและปรับปรุงหลักสูตรในระดับน้อย สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ เรื่องที่หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ ควรจะปรับปรุง ครูภาษาไทยสองเขตเสนอแนะไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ควรจะปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับมาก นอกจากนั้นแล้ว ครูภาษาไทยเขตการศึกษา ๑๒ ยังเสนอแนะให้ปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับมากเช่นกัน ในขณะที่ครูภาษาไทย

เขตกรุงเทพมหานคร เสนอแนะว่า นักศึกษาวิชาภาษาไทยควรปรับปรุงสำนวนภาษา
ในระดับมากด้วย ส่วนการปรับปรุงจำนวนคาบของรายวิชาต่าง ๆ ภาวภาษาไทยเสนอแนะ
ไว้ในระดับน้อยทั้งสองเขต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิด เห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนของคำถามปลายเปิดซึ่งให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิด เห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ นั้น ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างหรือครูภาษาไทยใน เขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา ๑๒ ส่วนใหญ่ มีความคิดวิตกกังวล เนื่องจากสังเกตว่า นักเรียนบางส่วนไม่สนใจ ไม่กระตือรือร้นที่จะศึกษาวิชาภาษาไทย และผู้สอนเองก็ไม่มีความเชื่อมั่นเพียงพอว่าจะสามารถใช้หลักสูตรฯ และจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้เท่าที่ควร เพราะขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดประสบการณ์ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมถูกต้อง นอกจากนั้นก็ยังมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยนี้ไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

๑. โครงสร้างของหลักสูตรฯ ควรกำหนดจำนวนหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชັงคับให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนวิชานี้ยิ่งขึ้น
๒. ควรมีการปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรฯ เพราะกว้างเกินไป นักเรียนไม่สามารถบรรลุผลดังที่ระบุไว้ได้ และครูเองก็ไม่ทราบจะนำไปใช้ปฏิบัติได้อย่างไร
๓. ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรฯ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคม วัฒนธรรมและผู้เรียนยิ่งขึ้น เนื้อหาควรจะมีประโยชน์เป็นที่น่าสนใจสำหรับเด็ก ทั้งควรปรับปรุงให้สั้นกระชับกว่าเดิม เพื่อผู้สอนจะได้มีโอกาสจัดกิจกรรมต่าง ๆ และฝึกทักษะทางภาษา เอาใจใส่และแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ของผู้เรียนได้แทนที่จะต้องคอยสอนให้ได้เนื้อหาครบถ้วนตรงตามหลักสูตรฯ นอกจากนั้นแล้วเนื้อหาของหลักสูตรฯ ควรจะเน้นให้มากในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักภาษา การใช้ภาษา ตลอดจนการเน้นถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย โดยเฉพาะการเน้นให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย
๔. เกี่ยวกับแบบเรียน ควรจะกำหนดและจำหน่ายให้ทัน เปิดภาคการศึกษาต้น จะได้ไม่เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอนดังที่เคยประสบกันมา เนื้อหาของแบบเรียนก็ควรให้เหมาะสมกับระดับชั้น วัย ความสนใจ ความต้องการ และสภาพสังคมของผู้เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุไว้ด้วยว่าแบบเรียนทักษะสัมพันธ์ ระดับชั้น ม. ๑ นั้นยากเกินไป ในขณะที่แบบเรียน ของระดับชั้น ม. ๒ ค่อนข้างง่าย มีผู้เสนอแนะว่า การคัดเลือกเนื้อหาของแบบเรียนที่เป็นร้อยแก้ว ควรเลือกจากเรื่องที่น่าสนใจ มีสำนวนชวนอ่าน เข้าใจ

ง่าย ไม่ต้องตีความหรือต้องสร้างจินตนาการมากเกินไป และเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน หากเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ก็ไม่ควรให้ขัดแย้งกัน ในส่วนที่เป็นร้อยกรองก็ควรพิจารณาให้เหมาะสมทั้งทางด้านปริมาณและความยากง่าย เนื้อหาของแบบเรียนที่เป็นประเภทร้อยกรอง ควรจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นตามระดับในที่สูงขึ้น เพราะเท่าที่เป็นอยู่ พบว่า นักเรียน ม.๑ ต้องเรียนร้อยกรองมากกว่าและยากกว่า ม.๒ ร้อยกรองที่คัดมาให้เรียนควรจะเป็นนิทานสั้น ๆ หรือเป็นเรื่องซึ่งแสดงค่านิยม วัฒนธรรม แบบไทย ๆ อย่างเช่น เรื่องสุภาอิศลอนหญิง และควรมานำมาจากหนังสือวรรณคดีให้มากกว่านี้ นอกจากนี้แล้วยังมีผู้เสนอแนะว่าวรรณกรรมรุ่นใหม่บางเรื่องซึ่งมีแบบแผนการประพันธ์ต่างไปจากเดิม นั้นยังไม่สมควรจะจัดไว้ในระดับม.๑, ม.๒ เพราะอาจทำให้เด็กสับสนไม่เข้าใจ แม้จะมุ่งให้มีการศึกษาเชิงวิจารณ์เปรียบเทียบก็ยากเกินไป สำหรับผู้เรียนระดับชั้นทั้งสองในด้านรูปแบบของหนังสือแบบเรียนก็มีส่วนไม่เหมาะสม เช่น การวางรูปแบบการอธิบายศัพท์ โดยแบ่งเป็นหมวดตรงส่วนท้ายของเล่มนั้น ทำให้เกิดความไม่สะดวกแก่ผู้ใช้แบบเรียน นอกจากนั้นแล้วก็พบว่าหนังสือแบบเรียนมีข้อบกพร่องมากในด้านการพิมพ์ การสะกดคำ ควรมีการตรวจแก้ไขให้ดี และเรียนร้อยก่อนจัดพิมพ์

๕. เอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบควรจะมีปริมาณให้เพียงพอกับความจำเป็นและความต้องการของผู้ใช้โดยเฉพาะครูผู้สอน ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรฯ คู่มือหลักสูตรฯ แบบเรียน ครูส่วนใหญ่เสนอแนะให้มีการจัดทำเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการใช้หลักสูตรฯ ได้แก่ คู่มือการสอนหลักภาษาและการใช้ภาษา แบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยหลายแบบ โครงการสอน และประมวลการสอน คู่มือครูก็ควรจะเป็นเครื่องช่วยแบ่งเบาภาระของครูกว่าเดิม โดยช่วยคิดค้นตัวอย่างของกฎเกณฑ์ทางหลักภาษาใหม่ ๆ แปลก ๆ แนะนำกิจกรรมและสื่อการเรียน มากกว่าจะมีลักษณะเนื้อหาซ้ำกับแบบเรียนดังที่เป็นอยู่

๖. ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกมาก ๆ และพยายามจัดกิจกรรมการเรียน การสอนหลาย ๆ ประเภท ถึงแม้ว่าจำนวนผู้เรียนและเนื้อหาของหลักสูตรจะเป็นอุปสรรคก็ตาม

๗. สื่อการสอนประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยยังมีน้อยอยู่ และขาดแคลน ควรจะมีการผลิตสื่อการสอนที่จำเป็นออกมาเพื่อช่วยเหลือครู เช่น แถบบันทึกเสียงทำนองเสนาะตรงตาม เนื้อหาของแบบเรียนครบทุกระดับชั้น รูปภาพ บัตรคำแถบประโยค ที่สมบูรณ์ตรง

ตามเนื้อหา เป็นต้น หรือมีจะนั้นก็ควรจะมีการจัดสรรงบประมาณแก่ครูเพื่อการผลิตสื่อการสอน มีแหล่งผลิตสื่อการสอนหรือมีศึกษานิเทศก์ เอยให้ความช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนี้

๘. ในส่วนที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ศึกษานิเทศก์ควรช่วยเหลือแจกจ่ายแบบทดสอบที่มีคุณภาพให้แก่ทางโรงเรียนบ้าง

๙. เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรแต่ละครั้งควรมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น เอกสารสมบูรณ์ และมีปริมาณเพียงพอที่จะแจกจ่ายหรือจำหน่ายโดยทั่วถึงครบถ้วน กรมวิชาการควรมีงบประมาณในเรื่องนี้อย่างเพียงพอ นอกจากนั้นแล้วก็ควรมีงบประมาณจัดอบรมครูทุกระดับชั้น (ม.๑ - ๓) ให้เข้าใจในจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรฯ โดยวิทยากรที่มีความรู้จริง ๆ ผู้สอนจะได้เข้าใจและนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง และประสบผลตามความมุ่งหมายที่ต้องการ

๑๐. ควรมีการอบรมหรือสัมมนาครูภาษาไทยอย่างน้อยปีละครั้ง โดยจัดในระดับเขตการศึกษาหรือระดับจังหวัด โดยเชิญวิทยากรระดับกรมตลอดจนวิทยากรจากสถานศึกษาต่าง ๆ อาทิเช่น มหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยครูในภูมิภาคนั้น ๆ มาให้ความรู้ แลกเปลี่ยนระเอียด และปัญหาจากการใช้หลักสูตรใหม่ เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้ครูผู้สอนได้รับทราบแนวคิดใหม่ ๆ อยู่เสมอ

๑๑. ครูภาษาไทยควรรู้จักดัดแปลงหลักสูตรฯ ไปใช้กับการเรียนการสอนโดยเพียงแต่อาศัยหลักสูตรเป็นแนวทาง มิใช่ยึดหลักสูตรแต่อย่างเดียว นอกจากนั้นแล้วก็ควรจะได้พยายามคิดค้นหาวิธีการแปลก ๆ ใหม่ ๆ ในการสอนภาษาไทย เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยบรรลุเป้าประสงค์ที่ต้องการยิ่งขึ้น